

первинні документи з обліку основних засобів, реєстри синтетичного і аналітичного обліку по рахункам: 10, 13, 15, 23, 40, 41, 42, 46, 63, 91, 92 тощо, аудиторські висновки, дані внутрішнього контролю, плани ремонтів основних засобів, фінансова та статистична звітність, відповіді на запити аудитора, а також результати, отримані в ході аудиторської перевірки тощо

Отже аудиторська перевірка основних засобів дає можливість об'єктивно оцінити їх стан, наявність та ефективність використання. А також встановлює правильність документального оформлення операцій стосовно надходження, переміщення, використання, ліквідації та списання основних засобів.

Список використаних джерел:

1. Андросова О. Ф. Особливості класифікації груп основних засобів та методи нарахування амортизації згідно з новим податковим кодексом України / О. Ф. Андросова, К. А. Калугіна // Вісник Хмельницького національного університету. – 2011. – № 5. – С. 102-106.

2. Бутинець Ф.Ф. Аудит: підручник [для спеціальності «Облік і аудит» вищих навчальних закладів]. – друге видання, перероб. та доп. – Житомир: ЖІТІ: ПП «Рута», 2002. – 672 с.

3. Кулаковська Л.П. Організація і методика аудиту: навч. посіб./ Л. П. Кулаковська, Ю.В. Піча. – К. : Каравела, 2004. – 568 с.

4. Петрик О. А. Стан та перспективи розвитку аудиту в Україні: методологічні та організаційні аспекти. Автореферат на здобуття ступеня доктора економічних наук, К.: 2004. – С. 11.

Сторчова Д. М.,
магістр, спеціальність «Облік та оподаткування»,
науковий керівник:
к.е.н., доцент Петраковська О.В.,
Національна академія статистики, обліку та аудиту
(м. Київ)

АУДИТОРСЬКА ДІЯЛЬНІСТЬ В УКРАЇНІ: ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

Аудиторська діяльність в Україні регламентується Законом України «Про аудит фінансової звітності та аудиторську діяльність» від 21.12.2017 р. № 2258-VIII. Відповідно до цього закону, аудиторська діяльність – це незалежна професійна діяльність аудиторів та суб'єктів аудиторської діяльності, зареєстрованих у Реєстрі аудиторів та суб'єктів аудиторської діяльності, з надання аудиторських послуг. Аудитор – це фізична особа, яка підтвердила кваліфікаційну придатність до провадження аудиторської діяльності, має відповідний практичний досвід та включена до Реєстру аудиторів та суб'єктів аудиторської діяльності [1].

За даними Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку в Україні функціонують 903 аудиторські фірми. У порівнянні із 2014 роком їх кількість зменшилась на 30,9% [2, с. 206]. Кількість сертифікованих аудиторів

становила у 2018 році 2726 осіб. Обсяг наданих послуг суб'єктами аудиторської діяльності у цілому зріс у 2018 р., порівняно із 2017 р., на 11,2% [2, с. 208].

З 2004 р. Україна перейшла на застосування міжнародних стандартів аудиту (МСА), метою яких є встановлення загальних правил щодо організації та визначення методологічних засад проведення аудиту. Впровадження МСА в Україні максимально сприяє входженню країни в систему господарських зв'язків і виходу національного аудиту на міжнародний рівень.

На сьогоднішній день в Україні аудиторські компанії можуть надавати широкий спектр послуг, а саме [2, с. 208]:

- аудит бухгалтерського обліку (обов'язковий та ініціативний аудит) підприємств і організацій;
- експрес-аналіз фінансово-господарської діяльності;
- оглядову перевірку;
- аналіз зовнішньоекономічної діяльності;
- перевірку узгоджених із замовником процедур;
- постановку, ведення та відновлення бухгалтерського обліку;
- автоматизацію бухгалтерського обліку та аналітичних проєктів;
- підготовку декларацій про доходи;
- юридичні послуги та послуги з навчання і підготовки кадрів у фінансовій сфері та організації бухгалтерського обліку.

Серед сучасних тенденцій розвитку аудиторських послуг дослідники відмічають [3, с. 25]: розширення спектру послуг аудиторів та появу нових видів аудиторських послуг; незначну частку супутніх послуг; суттєву частку інших аудиторських послуг зі сталою тенденцією до збільшення; переважне надання консультаційних послуг, а також послуг з ведення обліку; тенденцію до зменшення завдань з надання впевненості; пропонування нових видів послуг (комплаєнс, форензік, акруарні послуги, ІРО діагностика, інші).

На сьогоднішній день значна увага приділяється контролю за якістю аудиту та аудиторських послуг, який здійснюється не лише Аудиторською Палатою України (АПУ), а й створеним Органом суспільного нагляду за аудиторською діяльністю (ОСНАД). Він складається з Ради нагляду за аудиторською діяльністю та Інспекції із забезпечення якості і забезпечує здійснення нагляду за [4]: реєстрацією аудиторів та суб'єктів аудиторської діяльності; впровадженням міжнародних стандартів аудиту; контролем за атестацією аудиторів та безперервним навчанням аудиторів, які здійснюють обов'язковий аудит фінансової звітності; контролем якості аудиторських послуг; дисциплінарними провадженнями щодо аудиторів та суб'єктів аудиторської діяльності, які здійснюють обов'язковий аудит фінансової звітності; застосуванням стягнень.

Незважаючи на розробку низки теоретичних і практичних положень щодо організації і методики здійснення аудиту, на сьогодні існують певні проблеми у процесі становлення та здійснення аудиту в Україні. До них, зокрема, слід віднести: недостатню кількість кваліфікованих аудиторських кадрів, а звідси – і неосвоєний ринок аудиторських послуг; брак достатнього досвіду аудиторської діяльності; відсутність типових форм документів з аудиту; відсутність

методичних рекомендацій з питань комп'ютеризації аудиту; недостатню кількість методичних розробок з аудиторського контролю [5, с. 338].

Специфічними галузевими проблемами сфери аудиту також є: відмінності стандартів роботи українських та міжнародних компаній; відсутність системи страхування аудиторських ризиків; недостатній рівень підготовки українських бухгалтерів та аудиторів (особливо щодо застосування міжнародних стандартів). Все це негативно позначається на рівні довіри учасників бізнес-середовища до вітчизняного аудиторського ринку та вітчизняних аудиторів.

Отже, для вирішення вищезазначених проблем доцільно окреслити основні шляхи їх подолання та перспективи розвитку аудиторської діяльності в Україні за умов все більшого впровадження міжнародних стандартів фінансової звітності. Можна погодитись із думкою А. І. Кашперської в тому, що такими шляхами є наступні [6, с. 1280]: забезпечення безперервного функціонування системи регулювання аудиторської діяльності; укладання фундаменту нової системи регулювання аудиторської діяльності; мінімізація ризиків можливої некомпетентності нових персоналій в системі регулювання, що відповідає вимогам європейського законодавства у сфері аудиторської діяльності; розроблення механізму ціноутворення на аудит та аудиторські послуги на основі вивчення міжнародного досвіду; зменшення обсягів «тіньового» бізнесу; інтелектуалізація аудиту; підвищення престижу аудиторської професії; розроблення внутрішньо фірмових методичних рекомендацій та робочої документації з аудиторської діяльності.

Серед окреслених напрямів подолання проблем в аудиторській діяльності на особливу увагу заслуговують питання ціноутворення на аудиторські послуги, враховуючи наявність протилежних точок зору науковців щодо принципових підходів до методології формування цін.

Таким чином, за результатами дослідження сучасного стану аудиторської діяльності в Україні зроблено висновки про наявність низки проблем, пов'язаних із відмінностями стандартів роботи українських та міжнародних компаній, з відсутністю системи страхування аудиторських ризиків, з недостатнім рівнем підготовки українських бухгалтерів та аудиторів. Для їх вирішення необхідно закласти фундамент нової системи регулювання аудиторської діяльності, розробити механізм ціноутворення на аудиторські послуги, а також розпочати роботу по інтелектуалізації аудиту.

Список використаних джерел:

1. Закон України «Про аудит фінансової звітності та аудиторську діяльність» від 21.12.2017 р. № 2258-VIII [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2258-19>.
2. Прохорова Л. І. Аналіз сучасного стану та проблеми реформування і розвитку аудиторської діяльності в Україні на основі міжнародного досвіду / Л. І. Прохорова, Є. С. Юхименко // Молодий вчений. – 2019. – № 6(70). – С. 205-210.

3. Антонюк О. Р. Методологія та організація процесу виконання аудиторських послуг: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня докт. екон. наук: спец. 08.00.09 / О. Р. Антонюк. – Житомир, 2019. – 41 с.

4. Матеріали офіційного сайту Органу суспільного нагляду за аудиторською діяльністю (ОСНАД) // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.apob.org.ua/?page_id=206.

5. Платонова І. А. Проблеми та перспективи аудиту в Україні / І. А. Платонова // Науковий вісник Полтавського університету економіки і торгівлі. – 2011. – № 4(49). – С. 337-341.

6. Кашперська А. І. Сучасний стан та перспективи розвитку аудиторської діяльності в Україні / А. І. Кашперська // Економіка і суспільство. – 2018. – Випуск 19. – С. 1272-1281.

**Філіпенко Д.,
Стець А.,**
ІІІ курс, група Б-3/2,
науковий керівник:
канд. екон наук, доцент Чебан Ю.Ю.,
*Миколаївський національний аграрний університет
(м. Миколаїв)*

ВНУТРІШНІЙ КОНТРОЛЬ РОЗРАХУНКІВ З ПІДЗВІТНИМИ ОСОБАМИ: ОСОБЛИВОСТІ ТА НАПРЯМИ

Можливість застосування санкцій з боку контролюючих органів за порушення прийнятих правил проведення розрахунків готівковими коштами передбачає підвищені вимоги до здійснення розрахунків з підзвітними особами. Зауважимо, що дотримання певних правил здійснення таких розрахунків, що передбачають послідовність і точність заповнення первинних документів, отримання і видачу готівки підзвітною особою, заповнення облікових реєстрів, контроль за проведенням розрахунків, відображення операцій на рахунках бухгалтерського обліку і в звітності, в податковому обліку тощо дозволяє значно підвищити надійність проведення операцій на цій ділянці обліку й знизити втрати [1-3].

Метою здійснення контролю розрахунків з підзвітними особами є забезпечення достовірності, законності та правильності відображення в обліку та звітності виданих грошових коштів під звіт та їх цільового використання.

Завданням контролю розрахунків з підзвітними особами є оцінка рівня законності та доцільності видачі грошових коштів під звіт, на відрядження або господарські потреби; перевірка правильності оформлення первинних документів та відповідність термінів відрядження; перевірка правильності отримання та використання підзвітних сум; перевірка своєчасності повернення невитрачених коштів, а також перевірка правильності відображення інформації у реєстрах бухгалтерського обліку та фінансовій звітності.